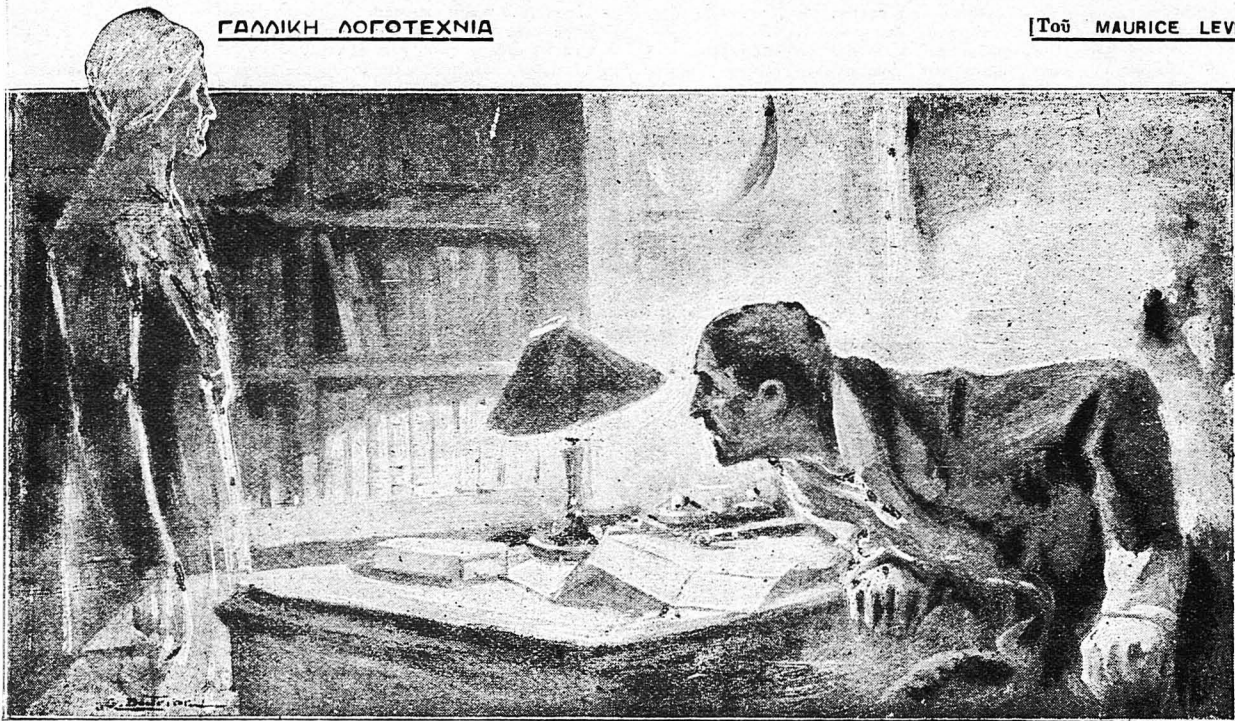

ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

[Του MAURICE LEVEL]

Μια μέρα που εργαζόμουν μου παρουσιάστηκε η ψυχή του

Η ΤΙΓΡΙΣ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ

Βράδυαζε κ' είχε φανεί πιά τ' ο δάσος, όταν οι σκύλοι που άκοουθούσαν τ' απόσπασμα, μ' έκαναν νά καταλάβουμε ότι θά πρέπει νά σταματήσουμε. "Όλο τ' απόσπασμα ήταν από τριάντα άντρες, εκτός από τόν ταγματάρχη Ντούγκλας "Ατκινσον, κ' εμένα. Οι άλλοι όλοι ήταν "Ινδοί. Πιο όλη τή μακρὰ πορεία, τ' όδερμα τους μόλις έλαμπε απ' τόν ιδρώτα και σ' όλο αυτό τ' διάστημα ήτε μιά φορά δέν έστρεψαν τ' κεφάλι τους πίσω ούτε καν μιά λέξη άλλ'εξιν μεταξύ τους. "Εν τούτοις, όταν οι σκύλοι έδειξαν πως θά έπρεπε νά σταματήσουμε, έστάθηκαν, έπληθίσασαν ό ένας πόν άλλον και για νά προχωρήσουν χρειάστηκε νά τους διατάξη ό ταγματάρχης.

Ο ταγματάρχης ήταν ένας γυναικός αξιοματικός, που είχε ποιεήσει σεδόν παντού από λίγο, στό Τρίνοβιαλ και στό Γαλλικό Λέτωπο. "Επειδή είχε λίγο καιρό στής "Ινδίας και, φυσικά, άγνοούσε πως γίνεται τ' ο κυνήγι τής τίγρης, βίβληκα νά τ' ού έξηγησω τί σημαίνει ό διασταγμός τών ανθρώπων και τών σκύλων νά προχωρήσουν :

"Η τίγρις πέρας από δ' τ' αισθάνονται. "Εκείνος μ' εκύτταξε ανάβοντας τ' πουρό του κ' έγώ έξακολούθησα :

"Ίσως νά σ' φαίνεται περίεργο πως ριψοκινδυνεύει τ' όθριο και παρουσιάζεται σε τόσο μικρή απόσταση από τ' όπλα και τ' κοπάδια.

"Απεναντίας, είχε πολύ φυσικό, μου άπάντησε μ' ένα τόνος που μ' έκανε νά μη συνεχίσω τήν συζήτηση.

Αυτός ό τόνος μ' έξέπληξε γιατί, ως έκείνη τή στιγμή, ήμουν γοητευμένος τόσο από τ' ογκοκαταβατικό χαρακτήρα του όσο κ' απ' τήν επιθυμία του νά μάθαινη για όλα τ' πράγματα.

Και καθώς σώπασα άποσβολωμένος από τήν άπάντησή του, κ' ένα χαμόγελο θέλησε νά έξαλειψη τήν κακή έντύπωσή που μου έκανε κ' έπρόσθεσε :

— Θά σ' φαίνεται περίεργο πως έγώ, νεοφερμένος στής "Ινδίας, όπου σεις εκάνατε όλη τή σταδιοδρομία σας, έξρω μερικά πράγματα που δέ θά μπορούσα νά τ' ά μάθω άλλου πουθενά. Πιστέψετε όμως ότι σε πολλά πράγματα θά σ' σύμφωνοούσα, αν είχατε τή φιλοσύνη νά με συμβουλευέστε. "Αλλά όσον άφορξ τ' ο κυνήγι...

— Χωρίς άλλο, ταγματάρχα, θά έχετε διαβάσει σχετικά βιβλία.

— Δέ διάβασα κανένα, μ' άποκριθες. "Αλλά ό αδελφός μου, ό λοχαγός "Ατκινσον, ήταν μαθητής μ' αυτό τ' σκόρτ, που τ' ού έστολχισε τή ζωή.

— Όμοια, τ' ού άπάντησα, και καταλαβαίνω τώρα πως θά

σ' είχε περιγράψει τής λεπτομέρειες τ' ο κυνηγιού.

"Ο ταγματάρχης εκαν' ένα νεύμα άρνητικό.

— Δέν ξαναείδα τόν αδελφό μου από τόν καιρό που έφυγε για τής "Ινδίας κ' έξ άλλου ή άλληλογραφία μας ήταν πολύ άραιή και λακωνική, γιατί κ' οι δύο ήμαστε άπασχολημένοι πολύ στής δυό άφρες τ' ού κόσμου, ώστε δέ μ' άρενε καιρός για περιγραφές και έντυπώσεις. "Αλλά εκείνα που δέ μου είπες ό αδελφός μου ζωντανός τ' άειπε μετά τ' ο θανάτ' ού.

Τόν εκύτταξα μέσ' στό μάτια.

— Προχώρα λοιπόν, παληοτεμπέλη! φώναξε ό ταγματάρχης στόν όδηγο που έβράδιζε πλάι του και φαινότανε πσιό ενδιαφερόμενος ν' άκούση τ' ό λόγια μας, παρά ν' άκολουθήση τόν καλό δρόμο.

"Έξακολούθησε :

— Σ' άς φαίνεται άπίθανο; "Εν τούτοις, έτσι είναι. Μιά μέρα που εργαζόμουν, ό αδελφός μου, ή, αν προτιμήτε, ή ψυχή του περιβεβλημένη τ' ο ανθρώπινο τής κάλυμμα, μου παρουσιάστηκε. "Ημουν τότε στό Λονδίνο, με άναρρωτική άδεια και δέ συλλογιζόμουν διόλου τόν αδελφό μου, σ' άς πληροφωρό.—"Ντούγκλας, μου είπες, πρέπει νά προεδιασθή τή μητέρα μας για μιά θλιβερή είδηση : δέν θά τήν ξαναϊδω πιά, ούτε αύτή, ούτε και σένα.

"Ο ήρωματικός έξακολούθησε :

— "Αν και όταν είδα τήν όπτασία, βρισκόμουν σε μιά τόσο διανυγή κατάσταση που απέκλεισε κάθε ιδέα παρασθήσας, δέν τής έδωσα και μεγάλη σημασία. Τ' άκχερες τ' ού δωματίου μου έσήμανε έκείνη τήν ώρα τέσσερες και μισή, σηκώθηκα για νά πάω στή Δέσχη και μηχανικά σημείωσα σε μιά γωνιά τ' ού συνοχάρτου «Τετάρτη, 7 "Ιουλίου ώρα 4, 30'». Μετά τ' ό δείπνο γύρισα σπίτι μου και κοιμήθηκα. "Η άλλη μέρα πέρας με τής συνειδημένες μου άσχολίας και τήν καράλλη έλθορα ένα τηλεγράφημα που μ' άνήγγειλε ότι ό αδελφός μου πέθανε άκριβώς τήν ώρα που μου είχε παρουσιαστή.

"Από τότε δέν πέρας σχεδόν ήμέρα χωρίς νά μου παρουσιασθή ό αδελφός μου, αλλά δέ μου έλεγε ούτε λέξη περί τής ζωής στήν όποία βρισκότανε τώρα. "Αντί αυτού όμως μου περιέγραψε λεπτομερώς τής τελευταίες τ' ού στιγμές, πριν πεθάν'. και τής στιγμής τ' ού ίδιου τ' ού θανάτου του. "Έτσι έμαθα από τ' ο στόμα του—αν μπορώ νά λέω έτσι— πως πέθανε κυνηγώντας μιά τίγρη, ότι τ' ο κυνήγι έγινε στό ίδιο άκριβώς μέρος που βρισκόμαστε και μεις τώρα. πως είχε τραβήξει και πως είχε πληγώσει τ' ο θηρίο, που έπεσε άπάνω του και τόν έξέσισε. "Επρόσθεσε ότι ή τίγρις δέν έψήφισε από τήν πληγή της. "Είκοσι φορές μου ξαναείπε αύτή τήν ιστορία, τονίζοντας ότι κοτέ του δέν θά κυνηγούσε χάριν διασκέδασσης, άλλ' ό,τι εκανε, τ' ό εκανε για νά προστατεύση τούς δυστυχισμένους

αυτούς ανθρώπους που ή τίγρις έφτασε ως τα σπίτια τους, και σήμασε τα κοπάδια τους κι' αυτούς τους ίδιους και οι ειδικοί ή τίγρις που τον έξεσχισε είχε προξενήσει τρομερές καταστροφές. Έτόνιζε αυτό με τόση επιμονή, όπως τον έρώτησε τι με διάταξε να κάνω και μου άποκρίθηκε αυτολεξεί: «Έδικήσου με!»

Γι' αυτό το λόγο, κύριε, παρ' όλο που είμαι γεμάτος πληγές και σε μια ηλικία που οκέπτεται κανείς το περιμάζωμα και όχι της περιπέτειας, έζητήσα να τοποθετηθώ στη στρατιά των Ίνδιων και γι' αυτό, μόλις έπληρα την πρώτη μου άδεια έπωφελήθηκα για να διοργανώσω αυτό το κνηγι. Μην εκπληττωσθε λοιπόν γιατί είμαι τόσο καλά πληροφορημένος για της λεπτομερείς του: ή πληροφορίες μου έρχονται από ένα κόσμο, όπου δεν μπορούν ούτε να κοροϊδέσουν, ούτε και να πουν ψέματα..

Έδώ ο ταγματάρχης έπαψε να μιλάη έμπαίναμε πια στο δάσος.

Δέν είχε σκοτεινιάσει ακόμα, άλλ' άπ' τη στιγμή που μπήκαμε στα πρώτα δέντρα, μου φάνηκε πως νύχτωσε. Μόλις έπροχωρήσαμε λίγο, τα δέντρα μας έφραξαν το δρόμο. Με μεγάλους κόπους άνοξαμε ένα δρόμο και βροθήκαμε σε μια άδεντη τοποθεσία.

«Άλτ! έδώ, είπε με σιγαλή φωνή ο οδηγός μας, έδώ πρέπει να την περιμένουμε ... Σ' αυτό το μέρος έφαγε κάποιον... και θα ξανάρθη.

Και συγχρόνως μας έδειξε στο χώμα κόκκαλα κολλημένα ακόμα με κομμάτια από σάρκες. Ύστερ' από αυτό, πήρε μια γίδα που είχαμε μαζί μας, την έδεσε και την άφησε εκεί.

Δέν μπορεί να παραβληθί με τίποτα ή άναμονή του έρχομου της τίγρις. Όσο βέβαιος και να εινε κανείς γι'ά το θάρος του και για την άκρίβεια της βολής του, βρισκεται σ' ένα τόσο όξυ σημείο συγκινήσεως, ώστε δεν μπορεί να συλλογισθί τίποτ' άλλο εκτός από την έξαφνη εμφάνισι του πυρρού κορμιού του θηρίου και από της φλόγες των δυο του ματιών που τρυπούν τα σκοτάδια. Ως τόσο και το δάσος δε ζή πραγματικά, παρα ή νύχτα. Την ήμέρα τα θηρία άναπαύονται, κοιμούνται μέσα σε λόχμες άδ' άπεραστες, άφινοντας το δάσος στα ήμερα ζώα.

Αυτά συλλογίζομουν, όταν ο ταγματάρχης με άγγιξε στον ώμο και μου είπε:

«Ύστερα από μια ώρα ή τίγρις θα εινε έδώ. Κύττα τη γίδα που τραβεί τα σχοινιά της.

Ταγματάρχα, του ψιθύρισα στο αυτί, μη μιλάτε τόσο δυνατά. Οι έλάγιστοι θόρυβοι που δεν προέρχονται από το δάσος ξυπνούν τους κατοίκους του κι' ή τίγρις εινε πολύ ύπουλη...

Ο ταγματάρχης άρχισε να γελάη:

Τίποτε δεν μπορεί ν' άλλάξη την πορεία των πραγμάτων. Έχουμε έδω ραντεβού κι' ή τίγρις πρέπει να εινε άκρίβης. Θα μπορούσα μάλιστα να σας πω, πότε θ' άκούσαμε τα βήματα της και πότε άκρίβης θα την κτυπήσω: ο άδελφός μου μου τα είπε όλ' αυτά άπόψε.

Έκβλη τη στιγμή όλα έσώπασαν και το δάσος φάνηκε σά να πρόσμενε κάποιο τεράστιο γεγονός. Ο ταγματάρχης μου έπιασε το χέρι και τον άκουσα να μουρμουρίζει:

— Νά την!

Στην αλήθεια, δεν άκουγα κανέναν ήχο, ούτε και ο οδηγός, που ήταν δίπλα μας, δε φαινότανε νακούγε τίποτα. Ο ταγματάρχης έφερε το τουφέκι του και άπ' τη μασχάλη του και είπε:

— Δεν έχω να κάνω τίποτ' άλλο όταν ή τίγρις θα ειν' έδω, παρα να ύπακούσω στον άδελφό μου, που θα με είδοποίηση και το δάχτυλό του θα οδηγήση το δικό μου στη σκανδάλη.

Μι' άνατριχίλα έπέρασε το δάσος: ή γίδα έρριξε δυο άπελπισμένες κραυγές, αναρθώθηκε στα πιανά της πόδια κι' έπειτα πειά τίποτα. Σχεδόν άμέσως, δυο λάμπεις φάνηκαν εκατό βήματα μακριά μας.

— Εινε κατάλληλη ή στιγμή, ταγματάρχα, συμβούλεψα το σύντροφό μου.

— Όχι, μου άποκρίθηκε.

Για μια στιγμή που μου φάνηκε αιώνας δλόκληρος, ή λάμπεις έμειναν άσάλευτες. Ύψωσα την μαραμπίνα μου, ο ταγματάρχης την έκατέβασε.

Έπεριμένα ακόμα. Το θηριο που μας φυσούσε με την πνοή του, έδισταζε: να μας προσβάλη ή να φύγη.

Κοντά μου, πεσμένος στα χόρτα ο οδηγός, έτρεψε σύσσωμος. Άκούγα το τρίξιμο των δοντιών του.

— Μά, τραβήχτε λοιπόν, παρακάλεσα για τρίτη φορά.

«Όχι, είπε ο ταγματάρχης όταν ειν' ή κατάλληλη στιγμή, ο άδελφός μου θα μου το πη.

Δέν είχε τελειώσει ακόμα την τελευταία του, λέει όταν, σά να ύπάκουσε σε μια έπιτακτική διαταγή, σηκωσε το τουφέκι του κι' ετάβηξε. Ο κότος της έκπυροσκοπήσεως χάθηκε, χάθηκε μέσα σ' ένα τρομερό νουθόρραμα.

— Ούρρα! φώναξαν οι Ίνδοι.

Ο ταγματάρχης χαμήλωσε το όπλο του κι' έκανε ένα βήμα.

- Προσέχετε! του φώναζε.
- Σήκωσε τους ώμους και μου άπάντησε:
- Γιατί; εινε ψόφια πια' έλάτε...

Πλησιάσαμε το θηριο. Ήταν μια τίγρις τεραστίων διαστάσεων, Ένα ματωμένο σάλιο έτρεχε άπ το τρομερό στόμα της και το σόμα σάλευε ακόμα από τους τελευταίους σπασμούς. Ο ταγματάρχης έσκυψε. Είδαμε την τρύπα που είχε κάνει ή σφαίρα, ακριβώς και άπ' τα μάτια. Ο ταγματάρχης δεν ένοδιεφμετο γι' αυτό. Άξαφνα, έβγαλε μια κραυγή χιούας:

— Αυτή εινε! Ναι, αυτή εινε! Αυτή!...

Το δάχτυλό του, χωμένο στα νεφρά της, έδειχνε μια μακριά ούλη που έχαρακνε το δέρμα.

— Αυτό εινε το χτύπημα του άδελφού μου, είπε.

— Μην εινε, παρατήρησα εγώ, το σημάδι καμιάς πληγής; άλλης, από άλλη με κανένα άλλο θηριο ή από καμμία παγίδα;

Ο ταγματάρχης σηκωσε τους ώμους, μ' εκύτταξε

με οίκτο και διάταξε: Στ' άλογα! Ξανάβρα κάποια έλευθερία πνεύματος, όταν έβγήκαμε από τη ζούγκλα. Ο ταγματάρχης δε μιλούσε, μόνο, κάθε τόσο, ένα χαμόγελο άνθιζε στα χείλη του. Μια στιγμή, ή έπιλοίασε και μου είπε:

— Σ' όλη αυτήτην ιστορία, ή βοήθεια του άδελφού μου δεν μου έλεψεν ούτε στιγμή. Θα προσθέσω—δυστυχώς μονάχα εγώ μπορούσα ν' αντίληφθώ αυτή τη λεπτομέρεια—οι ο άδελφός μου με διάταξε να τραβήξω, φωνάζοντάς με δυο φορές με τ' όνομά μου, τη στιγμή που αυτός έκρινε κατάλληλη... Δε σας εκπλήττει αυτό;

— Όχι, όχι, ψιθύρισα, κυριολεκτικώς ξετρελλαμένος κι' εγώ αυτή τη φορά, γιατί, ακριβώς τη στιγμή που ετάβηξε ο ταγματάρχης, άκουσα μια φωνή να λέη: Ντούγκλας! Ντούγκλας!

Δέν μπορούσα να παραδεχθώ ότι είχαμε πάθει κι' οι δυο συγχρόνως παρακρουσι. Όσο κι' έλπιωνα ν' άρνήται κανείς την ύπαρξή του ύπερφυσικού, ύπαρχουν περιπτώσεις όπου και τα πειδ ίσορροπημένα κεφάλια αισθανονται το μυστήριο.

Ο ταγματάρχης έπρόσθεσε την ταραχή μου και μου είπε:

— Θα πιστεύετε κι' εσείς, θα πιστεύετε!

Γυρίσαμε στο στρατόπεδο: μια βδομάδα άργότερα ο ταγματάρχης έπέστρεψε στην Ευρώπη. Δέν τον είδα πια ποτε. Κι' ούτε ποτε άκουσα να γίνεται λόγος γι' αυτόν. MAURICE LEVEL

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ
ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Η μυίγα κινεί τα φτερά της τριάντα φορές το δευτερόλεπτο ή 108,000 φορές την ώρα.

Επιστημονικά έρευναι άποδεικνύουν ότι ο καφές επιβραδύνει την χώνευσι.

Επί του Χιτωνίου, είδους μαλακίου, έμετρήθησαν 11, 000 όφθαλμοί.

Σε πολλούς αερόλιθους που έπεσαν από τον ουρανό εύρέθησαν διαμάντια.

Η καμήλα μπορεί να περπατάη εκατό μίλλια την ήμερα.

Η πρώτη διαίρεσις της ώρας σ' έξήντα λεπτά έγινε στη Βαβυλώνα.

Τα νύχια άμα μεγαλώνουν γρήγορα, προδίδουν όργανισμό ύγιη.

Τόν έρωτα οι ζωογράφοι τον παριστάνουν πάντοτε παιδί. Ο λόγος εινε ότι ο έρωας πεθαίνει πάντοτε μόλις γεννάται.

Πρό πολλών ετών έν Σκωτία ή θανατική ποινή εγένετο διά πνιγμού.

Απόφθεγμα νεκροθάπτου.

— Πόσο θλιβερό εινε σήμερα το νεκροταφείο! Δέν έφρασαν κανένα πεθαμένο! ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΥΡΙΑΣ
ΝΕΦΟ ΓΙΑ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ

Απόσταγμα γλυκάνισου 4 γραμμ., γαρύφαλο 3 γραμμ., κανέλλα 2 γραμμ., φύλλα μέντας (μέντας) 4 γραμμ., πρινοκόκη 2 γραμμ., βάμμα γκαγιακ (gaiac) 8 γραμμ., μάρις. Όλα αυτά ριχνονται σε μια λίτρα οινόπνευμα μαζί μ' ένα ποτήρι νερό και μένουν κλεισμένα στη μπουτίλια 8 ήμερες. Κάθε βράδυ πρέπει ν' άνακινηται ή μπουτίλια και κατόπι γίνεται το φιλεράρισμα με λεπτό διαφανές χαρτί (papier Joseph) σ' ένα ποτήρι. Άρχούν για τη χρήςσι μερικώς σταγόνας σ' ένα τέταρτο του ποτηριού θερμό νερό. Ο ΑΛΧΗΜΙΣΤΗΣ